

[Ruth Olsen]

udnytte ejendommen til andet formål end beboelse, kan denne mulighed synes nærliggende.

Det kan være svært for lovgiverne at kontrollere, om lovene bruges i overensstemmelse med deres hensigt, hvis ministeriet ikke har nogen indsigt i, hvordan kommunerne administrerer disse love i praksis.

Svar (30/6 87):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Det påhviler kommunalbestyrelsen i en kommune at føre tilsyn med ejendomme, som benyttes til beboelse og ophold, når der er risiko for, at disse ejendomme ved deres beliggenhed, indretning eller andre forhold er sundheds- eller brandfarlige. Kommunalbestyrelsen fastsætter selv de retningslinier, som tilsynet skal føres efter. Kommunalbestyrelsen er dog ansvarlig for, at der føres tilsyn, når den får kendskab til, at der er behov herfor, uanset om kendskabet er opstået på grundlag af en henvendelse fra en ejer, en lejer eller andre eller er sket ved oplysninger, som kommunalbestyrelsen har indhentet fra bygnings- og boligregistret, renovationselskaber, vand-, el- og gasværker og lignende.

Kommunalbestyrelsen eller boligkommissionen – i det omfang kompetencen til at udøve beføjelserne efter byfornyelseslovens kap. VIII er overladt hertil – kan kun træffe afgørelse om, at en bygning helt eller delvis skal kondemneres, hvis kommunalbestyrelsen/boligkommissionen skønner, at det ikke ud fra en samlet økonomisk, bybyggelsesmæssig og brand- og sundhedsmæssig vurdering vil være rimeligt at påbyde foranstaltninger, der afhjælper faren. En ejer kan således ikke kræve en bygning kondemneret.

Spm. nr. S 1312

Til *boligministeren* (19/6 87) af:

Ruth Olsen (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvorledes det kontrolleres, om den særlige vedligeholdelsespligt, der påhviler et fredet hus, bliver overholdt, og hvem der skal gribe ind, når det konstateres, at pligten ikke bliver overholdt?«

Begrundelse

Ejendommen Gothersgade 29 er fredet, men ejeren har ladet huset forfalde, åbenbart i den hensigt at få en kondemneringskendelse fra boligkommissionen for at komme af med lejerne.

Der synes ikke at være nogen kontrol med, hvad ejerne gør med fredede bygninger, inden det er for sent.

Svar (30/6 87):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Over det stillede spørgsmål har jeg anmodet miljøministeren om bidrag til besvarelsen.

Miljøministeren har den 26. juni 1987 svaret således, som det fremgår af vedlagte genpart, hvortil jeg kan henholde mig.

Bilag

Miljøministerens bidrag af 26/6 87 til besvarelse af spørgsmål nr. S 1312 stillet af Ruth Olsen (SF) i henhold til forretningsordenens § 20.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Planstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Der gælder generelt i lovgivningen regler om vedligeholdelse og opretholdelse af bygninger, idet byggelovens § 14 indeholder en bestemmelse om, at al bebyggelse, både fredede og ikkebygningfredede bygninger, skal holdes i forsvarlig stand, således at de ikke frembyder fare for ejendommens beboere eller andre eller på anden måde er behæftede med væsentlige mangler. Endvidere skal ejendommen holdes i en under hensyn til beliggenheden sømmelig stand.

For de fredede bygninger gælder herudover bygningsfredningslovens § 9, hvor der er en forpligtelse for ejeren og brugeren af en fredet bygning til at holde bygningen i forsvarlig stand, herunder tæt på tag og fag.

I forbindelse med gennemførelsen af rethåndhævelsesloven i 1984 blev bygningsfredningsmyndighedernes tilsynsforpligtelse for de fredede bygninger også præciseret. Det blev samtidig understreget, at kommunalbestyrelsen skal foretage indberetning, når denne kommer til kundskab om et ulovligt forhold på en ejendom.